

NATO vedtager militær oprustning i Østeuropa

10. februar 2016 – Ved NATO's forsvarsministtermøde i dag i Bruxelles vedtoges planerne for en militær oprustning i alliancens østlige medlemsstater, især i de Baltiske Stater (Estland, Letland, Litauen) og i Polen. Den militære opbygning vil tage form af yderligere roterende styrker fra USA og andre lande, med opbakning fra NATO's hurtige responsstyrke bestående af 40.000 troper. Den forstærkede, fremskudte tilstedeværelse vil blive »multinational for at gøre det klart, at et angreb på ét medlem er et angreb på alle allierede, og at alliancen som helhed vil respondere«, sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg iflg. erklæring, udstedt af NATO. »Den vil blive roterende og støttet af et øvelsesprogram; og den vil blive komplementeret af den nødvendige logistik og infrastruktur for at støtte den fremrykkede opstilling og fremme hurtig forstærkning.«

Ifølge en Reuters-rapport forudser planen tilstedeværelsen af yderligere 1.000 NATO-tropper i hvert af seks lande: de tre baltiske lande, Polen, Rumænien og Bulgarien, for at imødegå den angivelige trussel fra Rusland. Ifølge budgetplanen, der blev udgivet af Obamaregeringen i går, vil omkring 5.000 af disse tropper være amerikanske.

»Rusland er en trussel«, erklærede den litauiske forsvarsminister Jouzas Olekas. »Det er Moskvas handlinger i Krim, deres støtte til separatister i Ukraine og deres snapøvelser, der bekymrer os.« 1.000 tropper vil imidlertid bestemt ikke tilfredsstille Polens højrefløjsregering. Forespurgt, om en troppetilstedeværelse på 1.000 mand var acceptabel, svarede den polske forsvarsminister Antoni Macierewicz, »Fra vores standpunkt er det klart for lidt.« Dette forventes at blive emne for »vanskelige forhandlinger« ved NATO-topmødet i Warszawa til juli.

NATO-generalsekretær Stoltenberg sagde, at han ville mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München senere på ugen. »Vi mener, at, især, når tiderne er vanskelige, som de er nu, så er det endnu vigtigere, at vi har en politisk dialog og åbne kanaler mellem NATO og Rusland«, sagde han.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (midten) stiller op med forsvarsministre under et NATO-forsvarsministermøde i alliancens hovedkvarter i Bruxelles, Belgien, 10. februar 2016.

Vil NATO opgradere sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet?

9. februar 2016 – Efter drøftelser med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Ankara i går, annoncerede den tyske kansler Angela Merkel en fælles, tysk-tyrkisk deployering af politi for at kontrollere indstrømningen af flygtninge ved den syrisk-tyrkiske grænse. Hun sagde desuden, at NATO's forsvarsministermøde den 10.-11. feb. burde undersøge, om alliancen kunne øge sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet – angiveligt for at »standse menneskesmuglere«.

Om det ville hjælpe noget med at dæmme op for flodbølgen af flygtninge er mere end tvivlsomt, men det er rimeligt snarere

at antage, at det er en orkestrering af nok et påskud for NATO til at opgradere sin tilstedeværelse i området – imod Rusland, naturligvis. Den kendsgerning, at Merkel gjorde Rusland »medansvarlig« for den nye flygtningestrøm fra Aleppo til den syrisk-tyrkiske grænse, synes at passe ind i dette. Den planlagte deployering af AWACS-overvågningsfly fra Tyskland til Tyrkiet, der ikke giver anden mening end at være rettet mod Rusland, kommer i samme sammenhæng.

Tysklands respekterede general Kujat er imod NATO-deployering i Syrien

8. februar 2016 – Den pensionerede, tyske general Harald Kujat, tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og formand for NATO's Militærkomite frem til 2005, blev interviewet til en artikel i *Neue Osnabrücker Zeitung* på tærsklen til kansler Merkels møde i dag med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara, med overskriften, »Ex-stabschef advarer mod NATO-deployering«.

NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles den 10. feb., hvor en afgørelse kan blive truffet om en provokerende anmodning fra Obamaregeringen om, at NATO skal koordinere »koalitionens« luftstyrker over Syrien med anvendelse af NATO AWACS-fly, hvilket i realiteten vil forvandle tysk, amerikansk og anden tilstedeværelse der til et NATO-anliggende. AWACS, der i øjeblikket flyver over Tyrkiet, har intet NATO-mandat til Syrien. General Kujats bemærkninger har særlig vægt, da han var chef for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Neue Osnabrücker Zeitung citerer ham for at sige, at »en

involvering fra NATO's side i kampen imod terrorgruppen Islamisk Stat i Syrien kræver et strategisk koncept og politisk mål ... Vi bør ikke lade os trække skridt for skridt ind i en konflikt uden at vide, hvad næste skridt vil blive, og hvordan det fortsætter derfra ... NATO kan ikke afgøre borgerkrigen i Syrien med et par AWACS-fly«. Det ville blive nødvendigt med landtropper, udtaler han, og stiller spørgsmålstejn ved, om NATO virkelig er parat til at påtage sig denne farlige opgave. Hvis ikke, bør NATO holde sig udenfor: »Man må anskue situationen fra et slutpunkt; ellers bliver en NATO-deployering til en prekær glidebane.«

Flere presserapporter har meldt om utilfredshed i regeringen i Berlin over USA's ønske om at deployere AWACS-fly, fordi en NATO-rolle kunne forvandle den næste hændelse til et strategisk opgør mellem NATO og Rusland. Desuden kunne et NATO-mandat til AWACS-fly åbne en dør for at indkalde NATO-landtropper fra Tyrkiet, den eneste troværdige landtropicestyrke i området bortset fra den syriske hær, med dens tætte russiske luftstøtte.

I sidste uge krævede i modsætning hertil NATO-general Hans-Lothar Domröse, en tysker, der er kommandør over NATO's Fælles Kommandostyrke i Brunssum, Holland, deployeringen af NATO AWACS-fly, så vel som også forholdsregler til at imødegå russerne i Baltikum.

Det tyske nyhedsagentur *Deutsche Welle* oversatte artiklen om general Kujat til sin russisksprogede nyhedsdækning. General Kujat er en offentlig fortaler for en Marshallplan for Syrien og området der.

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.

<http://www.europeanleadershipnetwork.org/media-library/2016/02/07>

/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

NATO-forsvarsministre forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit budget for militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende

flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed. NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og

udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

NATO øver russisk angreb

Februar, 1., 2016 – Som det er blevet lækket i *Welt am Sonntag*, søndagsudgaven af Tysklands andenstørste masse-tabloidavis, vil NATO-forsvarsministre afslutte deres møde i Bruxelles den 10.-11. feb. med at øve et russisk angreb på den Vestlige Alliance. Dette skal angiveligt gøres så realistisk som muligt, hvor ministre på få minutter, eller mindre endnu, skal beslutte, hvordan de vil respondere, hvor de skal deployere tropper, hvilke knapper, de skal trykke på, og lignende ting.

Tilfælde eller ej: 12. feb. begynder Sikkerhedskonferencen i München – med deltagelse af de selv samme forsvarsministre (hvis de overlever det russiske angreb).

En oversigt over alle NATO-forsvarsministre kan ses her:
http://www.nato.int/cps/en/natohq/who_is_who_51267.htm

Wolfgang Ischinger: NATO og Rusland må tale sammen ansigt til ansigt

28. januar 2016 – Wolfgang Ischinger, formand for München Sikkerhedskonferencen, sagde i en tale i går i Berlin, at NATO og Rusland må tale sammen, ansigt til ansigt. »Det er vigtigt at tale sammen, ikke bare gennem en megafon, og jeg mener, der er et presserende behov for, at Alliancen forøger sin allerede voksende bestræbelse [sic] for at genoplive NATO-Ruslandsrådet«, sagde han iflg. en rapport fra *Sputnik*. Ischinger tilføjede, at faren for en eskalering blot blev endnu mere åbenlys, efter at Tyrkiet nedskød det russiske bombefly over Syrien. Han formandede alle parterne til ikke at glemme, at begge sider i deres besiddelse har tusinder af atomspræghoveder. »Tænk blot på, hvis Rusland, ligeledes ved en fejltagelse, havde reageret ved at nedskyde et amerikansk kampfly. Problemet bør behandles seriøst«, konkluderede han.

Foto: Wolfgang Ischinger

NATO's militære oprustning i Baltikum: Stenen i Ruslands

sko

19. januar 2016 – Flere russiske militæreksperter ser, at USA og NATO forvandler de baltiske lande til bevæbnet lejr; og det, de ser, er en genindspilning af den tyske oprustning, der ledte op til invasionen af Rusland i 1941. Ligesom dengang NAZI-Tyskland, så insisterer NATO på, at denne oprustning er rent defensiv og ikke udgør nogen trussel mod Rusland.

På et spørgsmål om dette svarede Ivan Konovalov, direktør for Centret for Studiet af Strategiske Tendenser, en militær tænketank med hjemsted i Moskva, ligefremt: »De må da medgive, at det er vanskeligt at se, hvordan Abrams tanks og artilleri kan anses for at være udstyr med et rent defensivt formål? Rusland var tvunget til at respondere, fordi det mindede landet om situationen i 1941, da tyskerne flyttede store formationer op til vore grænser samtidig med, at de talte om deres defensive natur.« Konovalov bemærkede, at, som et resultat af denne militære NATO-oprustning er Rusland i færd med at genopstille styrker internt, inklusive tre nye divisioner af landtropper for at dække de baltiske landes tiltag, hvilket blev meddelt af forsvarsminister Sergei Shoigu i sidste uge.

Konovalov bemærkede også tilstedeværelsen af det nuværende lager af B61-bomber i Europa – der efter planen skal erstattes af den moderniserede B61-12. »De selvsamme NATO-fly, der nu permanent patruljerer det baltiske luftrum og flyver tæt på vore grænser, kunne blive lastet med sådanne våben«, siger han. »Europa har nu 200 af sådanne bomber. I overensstemmelse hermed kan de 16 fly på baserne i Zokniai, Litauen, eller Amari, Estland, medføre dem. Og piloterne i disse lande er blevet udannet i, hvordan man bruger sådanne våben.«

Om Ruslands respons sammenligner veteran-forsvarskommentatoren Viktor Litovkin igen NATO's militære opbygning i de baltiske lande med at have en sten i sin sko: meget lille, men så

irriterende, at man sluttelig må gøre noget ved det.

»Denne NATO-'sten i vores sko' vil tvinge Moskva til at reagere. Og USA forsøger aktivt at provokere endnu et våbenkapløb for at svække vores land rent økonomisk«, sagde han. Og de tre nye divisioner er blot en lille del af det, Rusland vil gøre for at fjerne stenen i deres sko.

Foto: M1A2 Abrams tanks yder sikkerhed til litauiske og amerikanske tropper under en øvelse med skarp ammunition på Adazi øvelsesområdet i Litauen. Foto fra marts 2015.

Vladimir Putin adresserer britiske, geopolitiske angreb på Tyskland i interview med Bild Zeitung

11. januar 2016 – I et eksklusivt, vidtrækkende interview med Tysklands førende massetabloidavis, *Bildzeitung*, der blev udgivet i dag, men blev gennemført den 5. januar i Sotji, Rusland, greb den russiske præsident Vladimir Putin på afgørende vis ind imod britisk geopolitik, der især har været rettet imod Tyskland efter Berlinmurens fald, og fortsat er rettet imod Tyskland i dag, med det formål at sikre en permanent Øst-Vest-konflikt og krig, i stedet for enhed og samarbejde gennem sådanne initiativer som politikken for »Ét bælte, én vej«, som BRIKS-medlemmet Kina og dets allierede har

fremmet, og som Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik for Verdenslandbroen.

På spørgsmålet fra *Bilds* interviewere, »Hvad gjorde vi forkert?« efter afslutningen af den Kolde Krig, svarede Putin, »Vi overvandt ikke delingen af Europa: for 25 år siden faldt Berlinmuren, men delingen af Europa blev ikke overvundet, usynlige mure blev simpelthen flyttet mod Øst«, sagde han. »Dette skabte grundlaget for gensidige beskyldninger, misforståelser og fremtidige kriser.« Putin afslørede dernæst, at han havde undersøgt dokumenterne og mødeudskrifterne fra de drøftelser, der fandt sted i 1990 efter Berlinmuren faldt, især Egon Bahrs bemærkninger, »allerede tysk politiks patriark« og en »vis gammel tysker«. Daværende tyske udenrigsminister Gerhard Schröder, kansler Helmut Kohl og de sovjetiske ledere Gorbatsjov og hr. Falin fra det Russiske Kommunistpartis Centralkomite deltog også. Putin understregede, at han og Gerhard Schröder stadig er gode venner.

Præsident Putin rapporterede, at Bahr den 26. juni 1990 sagde: »Hvis vi ikke, samtidig med den tyske genforening, tager afgørende skridt til at overvinde opdelingen af Europa i fjendtlige blokke, kan begivenhederne tage en så ufordelagtig vending, at USSR vil blive dømt til international isolation.« Bahr talte om nødvendigheden af at skabe en ny alliance i hjertet af Europa, forklarede den russiske præsident. »Europa bør ikke gå til NATO. Hele Centraleuropa, med eller uden Østtyskland, burde have dannet en separat alliance med deltagelse af både Sovjetunionen og USA. Og så siger han: 'NATO som organisation, i det mindste dens militære strukturer, må ikke udvides til at omfatte Centraleuropa.'«

Bahr, tilføjede Putin, var »overbevist om, at det var nødvendigt at ændre formatet radikalt og bevæge sig væk fra den Kolde Krigs tid. Men vi gjorde intet«. Nu »er det, som Bahr advarede om, sket«. Hele Europa blev ikke forenet, som Bahr anbefalede, og i stedet »begyndte NATO at udvides mod

Øst«.

Den russiske præsident berørte igen spørgsmålet om NATO og det ikke urelaterede spørgsmål om terrorisme, som Putin sagde »også blev brugt som et middel til at bekæmpe Rusland« i 1990'erne.

»Hvis der havde været nogen, der havde lyttet til Gerhard Schröder, til [daværende franske præsident] Jacques Chirac og til mig, ville der måske ikke have været nogen af den seneste tids terrorangreb i Paris, lige såvel som der ikke ville have været en opkomst af terrorisme i Irak, Libyen eller andre lande i Mellemøsten«, fortsatte Putin. »Vi konfronteres med fælles trusler, og vi ønsker stadig, at alle lande, både i Europa og i hele verden, må forene deres indsats for at bekæmpe disse trusler, og vi tilstræber stadig dette. Jeg refererer ikke kun til terrorisme, men også til kriminalitet, menneskehandel, miljøbeskyttelse og mange andre fælles udfordringer. Men dette betyder imidlertid ikke, at det er os, der skal være enige med alt, som andre beslutter om disse og andre spørgsmål. Desuden, hvis nogen er utilfredse med vores standpunkt, så kunne de finde en bedre mulighed end at erklære os for en fjende hver gang. Ville det ikke være bedre at lytte til os, at reflektere kritisk over det, vi siger, at blive enige om noget og søge fælles løsninger?«

Putins diskussion om Ruslands forhold til Tyskland er lærerig. På trods af alt, hvad der er sket i løbet af det seneste årti, og forsøg på at »ødelægge vore relationer gennem massemedierne og antirussisk retorik«, så forbliver relationerne dog tætte, fordi begge nationers befolkning har en følelse af slægtskab over for hinanden.

Russisk-tysk økonomisk og strategisk samarbejde var til gavn for begge nationer og skabte jobs, mellemfolkeligt og kulturelt samarbejde, Skt. Petersborg Dialogforum, blandt andet. Og, understregede han, Tyskland og Rusland arbejdede sammen for at forsøge »at forhindre negative udviklinger i

Mellemøsten og Irak, sammen«.

De »tåbelige og skadelige« sanktioner, der er påtvunget Rusland, har skadet begge nationer, påpegede Putin: handelsvolumen i dollars er faldet med 50 %, og mange af de jobs, der blev skabt af russisk-tysk samarbejde, er gået tabt. »Vi vil imidlertid«, understregede Putin, »overvinde de vanskeligheder, vi konfronteres med i dag«, idet der stadig er mange tilgange til samarbejde inden for mange områder. Kansler Merkel og Putin er mødtes regelmæssigt ved diverse begivenheder«, sagde han. »Jeg tror, jeg mødte hende syv gange og havde 20 telefonsamtaler med hende i 2015 ... så relationerne udvikler sig stadig, Gud ske lov, og jeg håber, de vil udvikle sig yderligere.«

Kreml har udgivet en engelsk oversættelse af præsidentens interview, der kan ses her: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/51154>.

Bilds originale tyske artikel er tilgængelig på <http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/interview-mit-dem-russischen-praesidenten-russland-44091672.bild.html>

Og dens engelske oversættelse er tilgængelig på: <http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/russian-president-vladimir-putin-the-interview-44092656.bild.html>

NATO sender AWACS-fly til Tyrkiet

28. december 2015 – NATO's AWACS overvågningsfly skal sendes til Tyrkiet for »at være med til at styrke NATO's allieredes luftrum mod potentielle trusler fra Syrien«, rapporterede *Defense News* i går. En Tyrkiet-specialist, med hjemsted i London, hævdede, at trækket har til formål primært at afskrække russisk »aggression« imod tyrkiske fly, der afpatruljerer landets grænse mod Syrien. »Dette er et budskab til Rusland i kølvandet på krisen«, sagde analytikeren. »Det er i NATO's interesse, at en potentiel tyrkisk-russisk konflikt forhindres.« Det kan meget vel være tilfældet, men der eksisterer mange beviser, der er offentliggjort, og som viser, at, i det ene tilfælde, hvor aggression er forekommet mellem Rusland og Tyrkiet – et tyrkisk F-16 flys nedskydning af det russiske Su-24 bombefly – var det faktisk anstiftet af Tyrkiet som et bagholdsangreb, med opbakning fra Obama, og ikke som respons på nogen trussel fra russiske flyaktiviteter i Syrien.

Samtidig forbereder Rusland yderligere sanktioner imod Tyrkiet som respons på nedskydningen af Su-24 flyet. »Der vil komme yderligere handlinger, som vil blive meddelt senere; premierministeren har allerede givet meddelelse om dem under møder [med regeringen]«, sagde den russiske vicepremierminister Arkady Dvorkovich til den russiske Tv-kanal Rossiya-24. Han bemærkede, at, på trods af dette, så har den russiske regering ikke planer om fuldstændigt at afbryde sit samarbejde med Tyrkiet.

Disse udviklinger kom blot få dage efter en briefing den 25. dec. i Forsvarsministeriet i Moskva, hvor oberstløjtnant Sergei Rudskoy, chef for de Russiske Bevæbnede Styrkers Generalstabs Operationelle Hoveddirektorat, havde identificeret en ny rute, som ISIS-oliesmuglerne bruger for at

undgå russiske luftangreb. Denne rute er øst for Raqqa til det ISIS-kontrollerede Mosul i Irak, hvorfra olielastbilerne drejer mod nord gennem Dohuk-provinsen til den tyrkiske grænse. Kifah Mahmoud, embedsmand fra den kurdiske regionale regering, afviste den russiske påstand og hævdede, at den ikke repræsenterede kendsgerningerne. »Peshmerga-styrker bekæmper denne gruppe på fronten for at rydde regionen for terrorister. I denne sammenhæng, er det da muligt, at den kurdiske regering skulle vende det blinde øje til ISIL's antydede oliesalg til Tyrkiet?«, sagde Mahmoud.

Den russiske luftkampagne lægger fortsat pres på ISIS og andre jihadist-grupper, der kæmper i Syrien. I briefing fra 25. dec. rapporterede Rudskoy, at russiske luftstyrker havde fløjet 5.240 sortier siden kampagnes begyndelse den 30. sept., inklusive 145 angreb med langtrækkende bombefly. Som et resultat af russisk luftstøtte fortsætter de syriske regeringsstyrker, »så vel som afdelinger af den patriotiske opposition, med at udføre operationer imod illegale, bevåbnede grupper i alle retninger«, sagde han. »De største succeser har man opnået i provinserne Aleppo, Latakia og i forstæderne til Damaskus.«

Under en anden briefing her til morgen rapporterede Rudskoy, at det russiske flyvevåben havde fløjet yderligere 164 sortier i de seneste tre dage og havde ramt 556 mål i Aleppo, Idlib, Latakia, Hama, Homs, Damaskus, Deir ez-Zor og Raqqa. Rudskoy fremviste et kort, der viste de områder, hvor den syriske hær er i færd med at udvide sin kontrol, inklusive uden for Aleppo mod Kweires flyvebasen 30 km mod øst; i den nordlige halvdel af provinsen Latakia og i udkanten af Damaskus. Ifølge Rudskoy er den syriske hær endda ved at gå frem mod ISIS-hovedstaden Raqqa i det østlige Syrien.

Russisk forsvarsminister: NATO kommer stadig tættere på Rusland

14. december 2015 – Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu satte, i bemærkninger i Forsvarsministeriet den 11. dec., kød på NATO's militære opbygning rundt om Ruslands periferi. »Alene i løbet af det seneste år har NATO deployeret tretten gange så mange tropper, otte gange så mange militære fly og op til 300 tanks og infanteri-kampkøretøjer til de Baltiske Stater, Polen og Rumænien«, sagde han. Han bemærkede, at NATO aktivt er i færd med at muliggøre de tidligere jugoslaviske republikkers, Georgiens og Ukraines indtræden i 'forsvars'-alliancen og trække Finland, Sverige og Moldova ind i sin sfære. NATO har ligeledes etableret et cybersikkerhedscenter i Estland og et strategisk propagandacenter i Letland. NATO har 200 atombomber i Europa, og disse bomber er i færd med at blive moderniseret, og NATO har 310 fly, der befinder sig i forskellige stadier af beredskab til at kaste disse bomber, bemærkede Shoigu.

Moskvas bekymringer blev leveret direkte til Washingtons nationale sikkerhedsetablisement i løbet af weekenden i form af en kronik i *Defense News*, forfattet af Ruslan Pukhov, direktør for Centret for Analyse af Strategier og Teknologier i Moskva. Pukhov skriver om de fremskridt, som det russiske militær har gjort inden for modernisering af sig selv, konfronteret med sanktioner og andre handlinger fra NATO's side, og de udfordringer, det stadig står overfor, såsom mht. mandskab. »Samtidig har NATO's anti-russiske, aggressive militære aktivitet i Østeuropa, som NATO-landene ikke engang gør sig den ulejlighed at lægge skjul på, hidtil ikke ført til nogen håndgribelige ændringer i Ruslands militære planlægning«, skriver han. »Dette får os til at mene, at Moskva ikke anser en militær storkonfrontation med Vesten for

at være en reel mulighed.« I stedet forlader Rusland sig på sine strategiske atomstyrker for at modgå Vestens militære trussel, en strategi, som han sammenligner med Eisenhowers »New Look« i 1950-erne.

I Syrien, fortsætter Pukhov, er det fortsat uklart, om den russiske militære intervention vil frembringe det ønskede resultat, alt imens den komplicerer Ruslands relationer med USA, Tyrkiet og andre magter. Ud over alt dette søger regimet i Kijev at sabotere Minsk-aftalerne med det formål at tiltrække mere international opmærksomhed og sympati. »I 2016 vil Moskva blive konfronteret med udsigterne til voksende krise på to fronter samtidigt. I begge tilfælde vil opgaven for præsident Putin være at gennemføre en hårfin balancegang mellem at beskytte russiske interesser og forhindre en endnu større konfrontation med Vesten, konkluderer Pukhov.

Foto: 11. december 2015: Præsident Vladimir Putin taler ved Forsvarsministeriets styrelses udvidede møde i Nationalforsvarets Styrelsescenter i Moskva.

Den russiske forsvarsminister forklarer NATO's provokerende udvidelse mod Rusland

11. december 2015 – I en tale i dag ved det Russiske Forsvarsministeriums Bestyrelses udvidede møde gav forsvarsminister Sergei Shoigu en detaljeret rapport om NATO's udvidelse i Vest- og Østeuropa, der tydeligvis er rettet imod Rusland – og intet andet.

»Tendensen mod en forværring af den militære og politiske,

internationale situation er fortsat, især i Europa, Centralasien og Mellemøsten«, advarede Shoigu i sin brevspektrede tale, der dækkede alle aspekter af Ruslands forsvarsevner og beredskab.

NATO's udvidelse er foregået hurtigt, sagde han, og har inkorporeret 12 nye medlemmer på relativt kort tid. »I dag forbereder Montenegro, Makedonien, Bosnien og Herzegovina, Georgien og Ukraine sig på at tilslutte sig NATO«, sagde han. Finland, Sverige, Serbien og Moldova er i færd at blive trukket ind i NATO's interesseområder.

Antallet af NATO-fly er steget med otte gange, rapporterede Shoigu, alt imens antallet af tjenestegørende mænd steg med tretten gange på De baltiske Staters, Polens og Rumæniens territorier. Der er også planlagt op til 300 tanks og infanteri-kampkøretøjer til disse nationer, ligesom Aegis Ashore missilforsvarssystemet også deployeres til Rumænien og Polen.

Hertil kommer omkring 200 amerikanske luftatombomber, i Italien, Belgien, Nederlandene, Tyskland og Tyrkiet; desuden er 310 bombefly i forskellige stadier af beredskab. Den russiske forsvarsminister bemærkede også, at et cybersikkerhedscenter er blevet etableret i Talinn, i Estland, samt et strategisk propagandacenter i Riga, Letlands hovedstad. Sidstnævntes formål, sagde han, er at give NATO-medlemslande mulighed for at opnå »informationsoverlegenhed« over Rusland.

POLITISK ORIENTERING

den 10. december 2015: Er NATO allerede i krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondsksfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var

blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i

en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Ikke alle baltiske nationer er ivrige efter Tredje Verdenskrig

3. december 2015 – I en tale på London School of Economics torsdag benægtede Letlands udenrigsminister Edgars Rinkevics, alt imens han ikke gav udtryk for varme følelser for Rusland og protesterede over, at Krim havde sluttet sig til Rusland igen, osv., en rapport, der sagde, at Letland ikke ville indgå i nogen koalition, der involverer Rusland, rapporterede *Baltic Times* i går.

»Jeg vil ikke udelukke, og vi kan finde en måde at koordinere med Rusland på, i det mindste til et niveau, hvor vi ikke nedskyder hinandens fly eller starter Tredje Verdenskrig ... Hvis vi ikke koordinerer med Rusland, vil vi ikke være i stand til at nedkæmpe ISIS på den mest effektive måde«, sagde

Rinkevics.

Han sagde også, at de erklæringer, som den lettiske, littauske og estiske præsident havde udstedt den 20. nov., var blevet rapporteret på en upræcis og oversimplificeret måde af den internationale presse, da denne sagde, at De baltiske Stater ikke ville indgå i nogen koalition, der involverede Rusland, iflg. *Baltic Times*. Virkeligheden er langt mere nuanceret, i det mindste i Letlands tilfælde, sagde han.

For sit vedkommende sagde Estlands premierminister Taavi Roivas i et interview til Reuters i går, at han ikke tror på, at Rusland vil angribe Letland, på trods af »bekymrende« indtrængen og militærøvelser nær ved dets grænser i år. Reuters sagde, at han også »distancerede sig fra et krav fra Letlands og Litauens side om en permanent NATO-troppetilstedeværelse i Baltikum.« Roivas sagde: »Scenariet med grønne mænd [dvs. russiske tropper] er ikke mere sandsynligt her end i Storbritannien. Estland er et NATO-land, og jeg anser det for usandsynligt, at Rusland tænker på at angribe NATO ... NATO-lande bør ikke være bekymrede over direkte intervention.«

Foto: Edgars Rinkevics

Obama og NATO beskytter Tyrkiet mod Rusland

Den 1. december 2015 – Efter præsident Obamas optrapning mod den russiske præsident Vladimir Putin i går, mødtes NATO-landenes udenrigsministre i Bruxelles i dag (mødet løber

indtil 2. december), hvor de lovede, at NATO står bag Tyrkiet uanset, hvad der måtte ske.

"NATO's mangeårige planer for Tyrkiets forsvar er på plads og vurderes løbende", sagde ministrene i en fælles udtalelse i dag. "I lyset af den generelle omskiftelighed i regionen, styrkes disse planer yderligere" med en forøgelse af Tyrkiets luftforsvar. "I ånden af 'alle for én', forbliver vi fast besluttet på fortsat at udvikle yderligere NATO-sikkerhedsforanstaltninger, og alliancepartnere arbejder med forberedelse af andre mulige bidrag."

Den amerikanske NATO-ambassadør Douglas Lute gav i sine bemærkninger i går Tyrkiet fuld opbakning i forbindelse med den tyrkiske nedskydning af det russiske SU-24 fly den 24. november.

"De amerikanske data, jeg har set, bekræfter Tyrkiets version af begivenhederne. Flyet befandt sig i tyrkisk luftrum; kamphandlingen blev udført i Tyrkiet; flyet blev advaret gentagne gange", sagde han. "Der var ikke blevet udsendt nogen flyveplan, der omfattede en krænkelse af NATO's luftrum."

Til trods for, at de kastede skylden for episoden på Rusland, opfordrede embedsfolk i både Bruxelles og Washington til en mindske af spændingerne. NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg foreslog en modernisering af koldkrigs-traktaten kendt som Wiener-dokumentet, der udstikker reglerne for storstilede militærøvelser og anden militær aktivitet, tillige med 'varme' telefonlinjer og andre militære kommunikationskanaler. "Den må nødvendigvis moderniseres, fordi der er adskillige smuthuller", sagde Stoltenberg. I går ringede formanden for USA's Generalstabschef, general Joseph Dunford, for første gang til general Valeriy Gerasimov, den russiske generalstabschef, og ifølge Dunfords talsmand var dette et af de emner, de diskuterede. Talskvinde for USA's Udenrigsministerium Elizabeth Trudeau sagde til journalister, at bevismateriale fra Tyrkiet og amerikanske kilder

"indikerer, at det russiske fly krænkede tyrkisk luftrum" til trods for, at det blev advaret flere gange af tyrkiske styrker. "Vi bør nu tilskynde til en dialog, og vi har behov for en nedtrapning af situationen," sagde hun og tilføjede, at en "fortsat diskussion imellem de to parter nu er det vigtigste".

Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, reagerede på alt dette ved at beskyldte NATO for at give Tyrkiet politisk rygdækning for aggressionen mod Rusland. Ifølge Sputnik rapporterede Grushko, at han har haft en samtale med NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow om nedskydningen.

"Jeg informerede ham om Ruslands holdning til hændelsen, og henviste til de militære og politiske faktorer, der bevidner den kendsgerning, at det var et overlagt angreb på det russiske fly i syrisk luftrum", sagde Grushko. "Jeg understregede, at NATO, der ikke er kommet med nogen principmæssig evaluering af denne ulovlige handling, faktisk har dækket politisk over Ankara som sit medlem og derfor har et medansvar for episoden", sagde han. Grushko anklagede Tyrkiet for ikke at følge etablerede NATO-procedurer til at forhindre luftfartøjer; dvs., at det kampfly, der vil forhindre indtrængning, skal flyve op langs siden af det indtrængende fly for at identificere det, og derefter eskortere det ud af luftrummet. Ved hændelsen den 24. november "blev disse NATO-procedurer ikke fulgt, eftersom piloterne, ifølge Ankara, ikke engang kendte identiteten af det indtrængende fly", sagde Grushko.

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og

hvor mange har USA, rettet mod Rusland?» Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?» Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

Jacques Cheminade til Sputnik: »Tyrkiet må bortvises eller suspenderes fra NATO eller også bør Frankrig melde sig ud«

28. november 2015 – Præsidenten for det franske parti Solidarité et Progrès, Jacques Cheminade, mangeårig ven til Lyndon LaRouche, sagde til Sputnik, at Frankrig ikke kan forblive i NATO-alliancen, hvis Tyrkiet får lov til at blive, efter Ankaras kompromisløse nedskydning af et russisk bombefly over Syrien, hvor russerne har været engageret i kampen mod ISIS på invitation af den syriske præsident.

Her følger teksten fra den engelsksprogede nyhed fra Sputnik, der blev udlagt i går med titlen, »Frankrig bør forlade NATO, hvis Tyrkiet bevarer sit medlemskab i alliancen efter nedskydningen af et russisk Su-24 fly.«
<http://sputniknews.com/europe/20151127/1030888909/nato-france-downing-turkey.html>

Moskva (Sputnik) – Frankrig bør forlade NATO, hvis Tyrkiet bevarer sit medlemskab i alliancen efter nedskydningen af et russisk Su-24 fly, sagde lederen af det franske parti Solidaritet & Fremskridt til Sputnik Frankrig fredag.

»Enten bør Frankrig forlade NATO på dette tidspunkt, eller forlange suspension eller eksklusion af Tyrkiet [fra alliancemedlemmerne] som en del af NATO«, sagde Jacques

Cheminade.

SU-24 bombeflyet styrkede tirsdag ned i Syrien. Den russiske præsident Vladimir Putin sagde, at flyet blev nedskudt af et luft-til-luft-missil, affyret af et tyrkisk F-16 fly over syriske territorium, og faldt ned 4 kilometer fra den tyrkiske grænse. Putin beskrev det tyrkiske angreb som »et knivstik i ryggen« udført af »terroristernes medskyldige«.

Efter hændelsen gav NATO udtryk for solidaritet med Tyrkiet og tilbød støtte til Ankara og sagde, at alliancens vurdering af hændelsen var i overensstemmelse med information, den havde fået fra landet, der hævdede, at det russiske fly kortvarigt havde krænket tyrkisk luftrum.

Franske myndigheder har ændret deres syn på Syriens rolle i kampen imod Islamisk Stats militante gruppe, sagde Jacques Cheminade.

Tidligere på dagen sagde den franske udenrigsminister Laurent Fabius til RTL radio, at tropper, der var loyale over for den syriske præsident Bashar Assad, sammen med den Frie Syriske Hær og kurderne, kunne bruges til at bekæmpe ISIL på jorden.

»En ændring af Frankrigs holdning er åbenlys. Selv Fabius foreslog, at den syriske hær kunne deltage i kampen imod IS«, sagde Jacques Cheminade.

Han tilføjede, at den franske præsident François Hollande formodede, at den syriske hær ville tilslutte sig koalitionen imod ISIL-gruppen, på trods af Hollandes negative holdning til Assads regering.

Den syriske hær og nogle lokale militser bekæmper ISIL i Syrien på jorden.

Tidligere på måneden annoncerede Hollande sine planer om at skabe en bred antiterror-koalition til at bekæmpe ISIL-jihadister.

Foto: Jacques Cheminade interviewes af Sputnik.

Cypriotiske ledere fordømmer Tyrkiets nedskydning af det russiske fly som værende »uacceptabelt«

26. november 2015 – Cyperns præsident Nicos Anastasiades og andre cypriotiske politiske ledere har skarpt fordømt nedskydningen af det russiske SU24-fly som værende »uacceptabelt« og som en demonstration af, at Tyrkiet støtter Islamisk Stat.

Iflg. *Cyprus Mail* gav Anastasiades onsdag udtryk for sin »dybe bekymring« over den situation, der blev skabt efter »det tyrkiske luftvåbens uacceptable nedskydning af et russisk bombefly«.

»Alt imens indsatsen for koordineret handling i det internationale samfund for at bekæmpe terrorisme er i gang, så underminerer gårsdagens episode enhver indsats for magter som USA, Rusland og EU for at arbejde sammen om at opnå dette mål.« Erklæringen udtrykte også kondolence til Rusland for en af dets piloters død.

Selv om Cypern ikke er medlem af NATO, så er landet medlem af EU. Anastasiades, der er konservativ, er en af de få, om nogen, europæiske ledere, der direkte angriber nedskydningen af flyet. Hans erklæring kommer på et tidspunkt, hvor både

græske og tyrkiske cyprioter forhandler om en genforening af øen, der har været delt siden den tyrkiske hær invaderede den i 1974. Tyrkiet har fortsat tusinder af tropper i den tyrkisk besatte zone.

Andre cypriotiske partier fordømte Tyrkiet. Det Cypriotiske Grønne Parti, Borgeralliancen, og det tidligere regeringsparti AKEL, opfordrede kraftigt den cypriotiske regering til ikke at lade sig influere af »pres fra den anglo-amerikanske akse, der støtter Tyrkiet imod Rusland. Præsident Anastasiades må reflektere, efter Tyrkiets aggressive handling. Det er med dette land, han forhandler om ophævelse af Republikken«, sagde Alliancen.

Erklæringen fra AKEL sagde, at NATO har glemte, at den virkelige fjende er Islamisk Stat. »Tværtimod viser alle beviserne, at Tyrkiet fortsat støtter Islamisk Stat«, lød erklæringen.

Foto: Den cypriotiske præsident Nicos Anastasiades.

Firstjernet tysk NATO-general: Inkluder Rusland i enhver løsning

26. november 2015 – Den firstjernede general Egon Ramms var den højest rangerende, tyske NATO-general. I går gav han et interview til *Rheinische Post online* (rp-online), hvor han kritiserede den tyrkiske flynedskydning, krævede, at man atter indkaldte til en samling i NATO-Rusland-rådet[1] og sagde, at,

for at nedkæmpe ISIS, så har man brug for 100.000 tropper.

NATO-Rusland-rådet »må som en presserende nødvendighed genoplives. Hvis man vil træffe politiske diskussioner i Europa, må Rusland involveres. Russiske øjne er mere rettet mod Europa end mod Asien, selv om Vladimir Putin ikke altid vil indrømme det.«

Rusland har været partner med Syrien i årtier, har brug for en basis i Middelhavsområdet og »gennem den aktive involvering i den syriske konflikt kom Rusland tilbage på den politiske verdensscene. Vi må tale med Rusland. Uden Rusland findes der ingen løsning på det syriske problem.«

IS kan nedkæmpes militært, men »luftrangreb må integreres med landtropper for at bekæmpe IS fra vest til øst. Dernæst må man sikre, at der sker en genopbygning, sikre, at det civile samfund fungerer og stille muligheder til rådighed for folket. Til den første del og maksimalt i en overgangsperiode ville man behøve flere end 100.000 landtropper.«

Gernot Erler, den tyske regeringsperson, der er ansvarlig for Ruslandspolitikken, sagde ligeledes i et interview med *Neue Osnabrücker Zeitung*, at »NATO-Rusland-rådet omsider atter skal begynde at arbejde i fuldt omfang.«

Foto: Pensionerede firstjernede general Egon Ramms.

[1] Et råd mellem Nato og Rusland blev etableret i Rom i 2002. Romdeklarationen bygger på mål og principper fra Nato-Rusland aftalen "founding act" fra 1997 om fælles relationer, samarbejde og sikkerhed, som er grundlaget for forholdet.

Der er normalt møder i rådet en gang om måneden på ambassadørniveau, to gange om året på ministerniveau og en gang imellem på topmødeniveau, hvor stats- og

regeringscheferne for Rusland og Nato-landene er til stede.

Nato med Anders Fogh Rasmussen i spidsen opsagde samarbejdet med Rusland i april 2014, til fordel for et tættere samarbejde med Ukraine.

**NYT! Den røde linje –
Deltag direkte i diskussionen
tors. 26. nov. kl. 19
under Schiller Institutts
politiske orientering
– Gratis konferenceopkald**

Kom til Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg tors. 26. november kl. 19 på vores kontor: Skt. Knuds Vej 11, kld., Frederiksberg.

ELLER deltag direkte i diskussionen over en gratis konferencelinje:

Telefon 78 77 21 83, deltagerkode

(access) 143472#.

Lad os høre fra dig!

NATO-medlem Tyrkiet nedskyder russisk Su-24 bombefly; Russisk generalstab svarer med nye forholdsregler

24. november 2015 – For første gang siden Anden Verdenskrig og oprettelsen af NATO er et russisk militærfly blevet skudt ned af krigsfly fra et NATO-land. Tidligt i morges nedskød to tyrkiske F-16-fly et russisk Su-24 bombefly, der var på vej hjem til sin base i Latakia efter et bombetogt mod terrorister i Syrien nær den tyrkiske grænse, efter en anklage om, at det russiske fly havde krænket tyrkisk luftrum, fået 10 advarsler hen over en periode på 5 minutter og derefter endeligt blev skudt ned. I dagens løb blev den tyrkiske version ændret til at rapportere, at der havde været to russiske fly, ikke et, og at de havde befundet sig over tyrkisk luftrum i i alt 17 sekunder. Tyrkiet indkaldte omgående til et hastemøde i NATO i dag for at drøfte hændelsen.

Den russiske regering benægtede, at deres kampfly havde overskredet tyrkisk luftrum og fremviste senere på dagen radarbaserede videoer for at bevise det. Det var snarere de tyrkiske fly, der havde krænket syrisk luftrum for at kunne udføre drabet, meddelte det Russiske Forsvarsministerium.

Begge de russiske piloter skød sig ud af deres beskadigede

fly, og den ene blev dræbt af maskingeværtsalver fra militante terrorister på syrisk jord, da han var på vej ned i sin faldskærm. En russisk redningshelikopter, sendt ud for at redde de to nedskudte piloter, blev dernæst angrebet af disse terrorister, der brugte TOW-missiler, leveret af Obamaregeringen i Washington. De beskadigede helikopteren og dræbte en soldat om bord, og tvang den øjensynligt til at lande på regeringskontrolleret territorium i Syrien.

Den russiske generalstab svarede hurtigt og udstedte en erklæring her til morgen, der sagde, at Rusland har suspenderet al militært samarbejde med Tyrkiet, da nedskydningen af det russiske bombefly var »en åbenlyst krænkelse af international lov med ekstremt alvorlige konsekvenser, og et direkte brud på memorandaet om forhindring af hændelser i luften [dekonfliktion, -red.] og flysikkerhed over den Syriske Arabiske Republik, og som var blevet underskrevet af USA og gælder for alle landene i antiterrorisme-koalitionen, inklusive Tyrkiet.«

General Sergei Rudskov, chef for de Russiske Væbnede Styrkers Generalstabs Operationelle Hoveddirektorat, annoncerede her til aften en række nye sikkerhedsforanstaltninger, der omgående vil træde i kraft. Disse foranstaltninger inkluderer deployering af krigsskibet Moskva, der er udstyret med 'Fort' luftforsvarssystemer ligesom S-300, til Latakia på Syriens kyst, hvor Rusland har en stor base. Desuden vil alle bombemissioner imod Islamisk Stat og andre terrorister fremover blive ledsaget af kampfly. General Rudskov udtalte: »Vi advarer om, at alle mål, der repræsenterer en potentiel fare for os, vil blive tilintetgjort.« Generalstabsofficeren meddelte også, at Ruslands militær-til-militær-kontakter med Tyrkiet er blevet suspenderet.

Samtidig meddelte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at hans planlagte besøg til Istanbul i morgen for at mødes med sin tyrkiske modpart, er aflyst. Ifølge RT advarede Lavrov også om terrortruslens voksende niveau i Tyrkiet, som, sagde

han, »ikke er lavere end i Egypten«, og anbefalede, at russere ikke rejste til Tyrkiet for turisme eller af nogen anden grund.

»Det er nødvendigt at understrege, at truslerne om terror med deres rødder i Tyrkiet er blevet forværret«, erklærede han. »Og det gælder selv uden at tage det, der skete i dag, i betragtning.«

Obama giver sin offentlige velsignelse til Tyrkiets krigshandling imod Rusland; Det samme gør NATO's Stoltenberg

24. november 2015 – Under en fælles pressekonference med den franske præsident François Hollande efter deres møde i Det Hvide Hus i dag, forsvarede præsident Barack Obama fuldt ud Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24 bombefly og udtalte, at »Tyrkiet har, som enhver anden stat, ret til at forsvare sit territorium og sit luftrum«. Obama forsøgte dernæst at lægge skylden for hændelsen på den russiske regering og sagde, at »dette peger på et fortsat problem med de russiske operationer. De opererer meget tæt ved en tyrkisk grænse, og de går efter en moderat opposition, der ikke alene støttes af Tyrkiet, men af en bred vifte af lande«. Dernæst opfordrede han på hyklerisk vis alle sider til at udvise »tilbageholdenhed«, så krisen ikke eskalerede.

Efter en hastemøde i NATO, der var indkaldt af medlemmet Tyrkiet, gav NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg ligeledes sin fulde støtte til Tyrkiet:

»Som vi gentagne gange har gjort det klart, så står vi solidarisk med Tyrkiet og støtter vores NATO-allierede Tyrkiets territoriale integritet. Jeg ser frem til yderligere kontakter mellem Ankara og Moskva, og opfordrer til besindelse og deeskalering. Diplomati og deeskalering er vigtige for at løse denne situation«, sagde han.

I Ankara sagde en nonchalant tyrkisk premierminister Ahmet Davutoglu til Al Jazeera: »Enhver må vide, at det er vores internationale ret og nationale pligt at tage alle forholdsregler imod hvem som helst, der krænker vort land eller vore landegrænser. De tyrkiske bevæbnede styrker har fået klare instrukser. Selv hvis det er en flyvende fugl, vil den blive forhindret.«

Den pensionerede amerikanske oberst Patrick Lang skrev i dag på sin Sic Semper Tyrannis-blog: »Måske er tiden inde til at suspendere tyrkisk medlemskab af NATO, før Erdogan trækker os alle ind i en krig med Rusland.«

Præsident Putin langer hårdt ud efter Tyrkiet, USA og NATO for at støtte ISIS ved at nedskyde det russiske fly

24. november 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i dag til pressen umiddelbart før sit møde med den

jordanske Kong Abdullah i Sotji, Rusland, hvor han kom med en alvorlig advarsel til dem, der står bag tyrkiske kampfly nedskydning af det russiske Su-24 fly i dag. Putin beskrev det som »en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige« og spurgte: »Ønsker de, at NATO skal tjene ISIS' interesser?« Han advarede om, at Rusland »aldrig vil vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag«.

Her følger væsentlige uddrag af Putins kommentarer:

»Denne begivenhed går ud over den normale indsats for at bekæmpe terrorisme. Vore militærfolk er engageret i en heroisk kamp imod terrorisme, og de skåner ikke sig selv, eller deres egne liv. Det tab, vi led i dag, er imidlertid resultatet af en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige. Jeg kan ikke kvalificere det, der skete i dag, på nogen anden måde.

Vores fly blev skudt ned over syrisk territorium af et luft-til-luft-missil, der blev affyret fra et tyrkisk F-16 fly. Det faldt ned på syrisk territorium, fire kilometer fra den tyrkiske grænse. Da flyet blev angrebet i luften, fløj det i en højde af 6.000 meter, en kilometer fra det tyrkiske territorium. Under alle omstændigheder, så udgjorde vores fly og vore piloter på ingen måde en trussel mod den Tyrkiske Republik, på nogen måde. Dette er åbenlyst ...

Vi har længe observeret bevægelser af store mængder olie og benzin til Tyrkiet fra territorier, der er besat af ISIS. Dette forklarer de betydelige pengemidler, som terroristerne modtager. Nu stikker de en kniv i ryggen på os ved at nedskyde vore fly, der bekæmper terrorismen. Dette sker på trods af den aftale, vi har underskrevet med vore amerikanske partnere, om at forhindre hændelser i luften, og, som I ved, så er Tyrkiet blandt dem, der angiveligt skulle bekæmpe terrorisme med den amerikanske koalition.

Hvis ISIS tjener så mange penge – vi taler om et titals eller måske et hundredetals millioner, muligvis milliarder af dollars på oliehandel, og de støttes af en hel stats væbnede styrker, så er det tydeligt, hvorfor de er så dristige og uforskammede, hvorfor de dræber mennesker på så grusomme måder, og hvorfor de begår terrorhandlinger over hele verden, inklusive i hjertet af Europa ...

Den tragiske begivenhed i dag vil få betydelige konsekvenser for de russisk-tyrkiske relationer. Vi har altid behandlet Tyrkiet som ikke alene en nær nabo, men også som en venligtsindet stat. Jeg ved ikke, hvem der har gavn af det, der skete i dag. Vi har ganske bestemt ikke. Desuden, i stedet for omgående at etablere kontakt med os, så vendte Tyrkiet sig, så vidt vi ved, mod sine NATO-partnere for at diskutere hændelsen. Som om det var os, der havde nedskudt deres fly, og ikke omvendt.

Ønsker de at få NATO til at tjene ISIS? Jeg ved, at enhver stat altid har sine regionale interesser, og vi respekterer altid disse. Vi vil imidlertid aldrig vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag.«

Rusland: Pushkov fordømmer NATO for

at holde sig på sidelinjen af anti-ISIS-kampen

21. november 2015 – NATO er som alliance, på trods af al sin håndervriden om den trussel, der stråler ud fra dens sydlige flanke, ikke direkte involveret i nogen aktion imod ISIS. En fordømmelse af denne kendsgerning kom fra en uventet kant i går: Alexei Pushkov, chefen for den russiske Dumas komite for internationale relationer. »Spørgsmålet er, om NATO i virkeligheden er en organisation, der er i stand til at sikre passende sikkerhed og beskyttelse til sine medlemsstater. At dømme ud fra det nylige terrorangreb i Paris, så kan det ikke, og ikke kun, fordi det mislykkedes dem at forhindre disse angreb i at ske. Faktum er, at NATO simpelt hen ikke er optaget af sådanne ting som at bekæmpe trusler om terror«, sagde han i går fra Dumaens talerstol.

Pushkov sagde, at det var på høje tid, at NATO-landene påberåbte artikel 5 i Washington-traktaten, der binder dets medlemmer sammen og forpligter dem til at beskytte hinanden og anslår en ånd af solidaritet med alliancen. »Det kollektive forsvarsprincip, der er fremlagt i artikel 5, betyder, at et angreb på en allieret anses at være et angreb på alle de allierede. Men se, hvordan NATO åbenlyst afholder sig fra sin forpligtelse til kollektivt at bekæmpe terrortruslen«, understregede Pushkov. Så alt imens Frankrig påberåbte den relevante artikel i EU-charteret, »så holder NATO sig fejlt uden for alt dette.«

Pushkovs erklæring minder i forbløffende grad en artikel, som den **tidl. NATO-øverstbefalende admiral James Stavridis** skrev for *Foreign Policy* umiddelbart i kølvandet på angrebene i Paris den 13. november. Stavridis krævede, at NATO skulle mobilisere imod ISIS under artikel 5 og gøre det med Rusland som partner.

Foto: Alexei Pushkov.